

Itämeren matka

Honkajoen lukio

Retkiraportti 14.11.2018

Ennen matkaa

Ennen Itämeren reissulle lähtöä piti aloittaa varainkeruu, koska lopullinen summa, joka reissusta koituisi, olisi noin 800 euroa yhdeltä henkilöltä. Varainkeruu tapahtui esimerkiksi sukkaa, karkkeja, mausteita ja wc-paperin myymällä. Koko porukka jakaantui kotipaikkakunnan mukaan oman kunnan joulumyyjäisiä varten, sekä osa porukasta oli myös myyjinä Honkajoen hiihtokisojen kahvituksessa. Myös kirpputori toimintaa järjestettiin. Varainkeruu tapoja keksittiin siis aika paljon, mutta kyllähän siitäkin stressiä aiheutui kun pohdittiin, että saisiko sellaisia rahoja mitenkään kokoon. Suurin osa taisi kuitenkin ottaa varainkeruu rahojen lisäksi myös omasta tai vanhempien pussista, koska tuntui aika uskomattomalta, että kaikki olisivat saaneet koko summan varainkeruusta.

Avustuksia reissulle saatiin useilta tahoilta. Honkajoen lukion ja oman opiskelijakunnan lisäksi sponsoreita löytyi eri paikkakuntien yrityksistä ja yhteisöistä, kuten Lions Clubeista ja Osuuspankeista. Reissu oli myös yksi Geopark-hankkeen ympäristökasvatuspiloteista, ja hanke kattoi osan matkakustannuksista.

Ennen reissulle lähtöä kaikille jaettiin myös projekteja, jotka muodostivat yhden kurssisuorituksen. Näitä olivat esimerkiksi retkiraportti, kuvaesitys merenranta muodostumista ja jääkauden jäljistä sekä ennakkoesitys keskitys- ja tuhoamisleireistä, getoista ja holokaustista. Matkan aikana tultaisiin katsomaan myös elokuvia, jotka liittyvät vierailukohteisiimme.

Ennen reissua pidettiin paljon palavereita ruokavälitunneilla, jolloin katsottiin missä mentiin, mitä seuraavaksi tehtäisiin ja mitä reissulla tulisi tapahtumaan.

Reissulle piti valmistautua aloittamalla syömään ajoissa maitohappobakteereita ja ihan hyvä oli varmistaa myös, että passi on yhä voimassa ja että matkalla riittäisi rahaa sekä syömiseen että kaikkeen muuhunkin.

1. päivä

Itämeren reissulle lähdettiin 2.4 eli maanantaina heti pääsiäisten jälkeen. Linja-auto lähti Honkajoelta vasta 15.45, joten aamulla sai nukkua tavallista pidempään ja tarkistaa, että kaikki tarvittava ja tarpeetonkin oli varmasti mukana. Mannisen bussin saavuttua lukion pihaan kaikki ahtoivat kampeensa tavaratilaan ja bussin parhaat istumapaikat oli varattu alta aikayksikön. Tunnelma linja-autossa oli melko positiivinen ja ainakin vaikutti siltä, että kaikki odottivat reissua jo kovasti. Suomen sää oli melko kurja ja taivaalta satoi räntää melkein koko ajomatkan ajan. Onneksi matka kuitenkin kului mukavasti muun muassa tunnelman virittäjänä toimivan Anne Frankin päiväkirja- sarjan parissa.

Matkalla Turkuun pysähdyttiin Auraan haukkaamaan sekä raitista ilmaa, että välipalaa. Turun sää ei poikennut muunkaan maan säästä: kaupunki oli loskan peitossa ja ajatus Puolan keväästä, joka on verrattavissa Suomen kesään, tuntui vielä kaukaiselta unelmalta. Matkalaukut jätettiin linja-autoon ja porukka sai luvan pärjätä käsimatkatavaroilla yhden yön laivassa.

Nea Vähäniemi

Laiva, jolla ylitimme Itämeren oli Silja Linen Baltic Princess. Hytit olivat melko pienet eikä niissä ollut ikkunaa, mutta eihän niissä nyt loppuelämää ollutkaan tarkoitus

viettä, joten kyllä me pärjättiin! Illalla meillä ei ollut enää mitään yhteisohjelmaa, joten porukka sai aika vapaasti tehdä mitä lystäsi. Vaihdoimme myös laivan infossa euroja kruunuiksi ettemme olisi ihan rutiköyhiä, kun pääsisimme Ruotsiin.

2. päivä

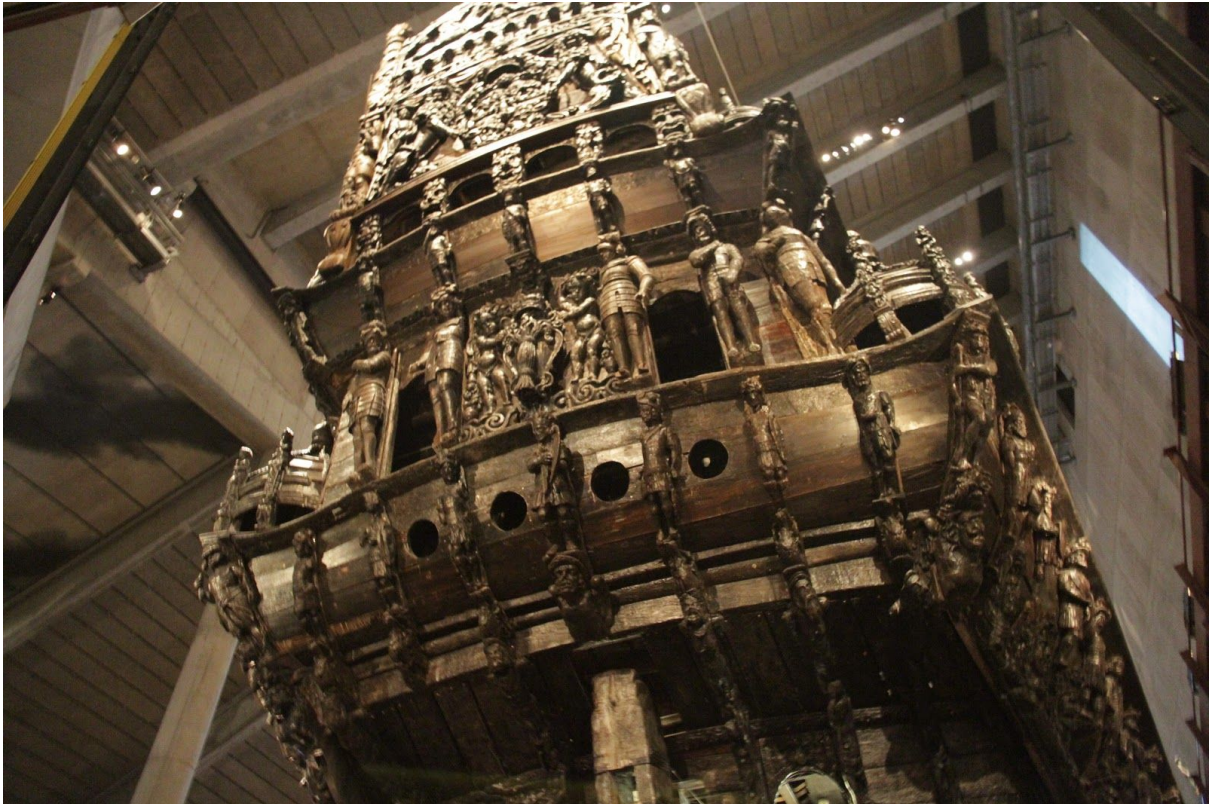
Vasa-museo

Tiistaina laiva oli 6.10 Tukholman satamassa, joten meillä oli aikainen herätys. Aamupalaa emme laivalla ehtineet syödä, joten söimme aamupalan Tukholmassa. Vaihtoehtoina olivat hotellin aamiainen tai ruokakaupassa käyminen. Kun mahat oli saatu täyteen menimme linja-autolla Vasa-museon lähelle. Ennen Vasa-museota meillä oli aikaa tutkia lähiympäristöä. Näimme esimerkiksi Gröna Lundin ja Abba-museon.

Nea Vähäniemi

Kello 10 menimme Vasa-museoon. Siellä meillä ei ollut opastusta, vaan saimme kierrellä vapaasti. Museossa saimme nähdä Vasa-laivan ja erilaisia näyttelyitä Vasa-laivaan liittyen. Vasa-laiva on kruunun telakalla valmistettu laiva, joka oli tarkoitettu taisteluihin, erityisesti Puolaa vastaan. Sen vuoksi siellä oli 64 tykkiä. Laiva oli myös värikäs ja veistoksien täyttämä.

Nea Vähäniemi

Kierrellessä siellä saimme tietää, miksi Vasa-laiva oli uponnut heti lähdettyään eli 10. elokuuta 1628. Laiva oli liian kiihkerä ja painopiste liian korkealla. Se oli siis rakennettu väärin, mutta myös väärin purjehdittu. Kun laivan lähdettyä satamasta tuli tuulenpuuskia, laiva ei pysynyt pystyssä. Laivan kaksi asekannta olivat auki, joiden vuoksi tuuli otti vielä enemmän laivaan. Laivalle mahtui yhteensä 150 ihmistä. Onnettomuudessa laivalla kuoli 30-50 ihmistä.

Nea Vähäniemi

Museossa laivaa oli vaikeaa aluksi säilyttää muun muassa raudan ruostumisen vuoksi. Tärkeintä on pitää ilmastointa samana ja seuralla 400 mittauslaitetta, jotka ovat laivassa. Laivan iän vuoksi museossa oli vanhahtava haju, mistä huomasit että laiva oli todella vanha. Ehkäpä vanhuuden vuoksi museossa oli myös mystistä.

Kuninkaanlinna

Vasa-museon jälkeen menimme tutustumaan vanhassa kaupungissa sijaitsevaan kuninkaanlinnaan. Kuninkaanlinnan sisäpihalla tapahtui vartijoiden vuoronvaihto. Opastettu kierroksemme alkoi kello 12:30. Oppaamme puhui meille aluksi ruotsia, mutta jouduimme vaihtamaan kielen englanniksi, sillä opas halusi, että ymmärtäisimme hänen opastuksensa mahdollisimman hyvin.

Nea Vähäniemi

Kierroksemme suuntautui linnan edustushuoneisiin. Pääsimme useisiin huoneisiin ja saleihin. Turistivierailujen lisäksi niitä käytetään edustukseen, valtiovierailuihin, audiensseihin sekä kuninkaallisiin vastaanottoihin ja juhliin. Ensimmäiseksi menimme valtakunnansaliin, missä sijaitsee kuningatar Kristiinan hopeinen valtaistuin ja peilisali. Upeiden salien ja huoneiden lisäksi kuninkaanlinnassa oli myös hienoja kattokruunuja, kattomaalauksia ja maalauksia. Kierros kesti noin tunnin.

Nea vähäniemi

Kuninkaanlinnan jälkeen meillä oli vapaa-aikaa Tukholmassa. Silloin sai mennä esimerkiksi shoppailemaan, syömään tai tutustumaan kauniiseen Tukholmaan. Muutaman tunnin tutustumisen jälkeen lähdimme bussilla kohti Norrköpingiä. Se on noin 130 000 ihmisen asuttama kaupunki. Siellä yövyimme Provona Hostelissa. Majoittauduttuamme hostelliin osa ryhmästä piti esitelmän muulle ryhmälle Auschwitzista. Sen jälkeen saimme mennä tutustumaan kaupunkiin. Kaupunki oli kaunis ja muistutti Tamperetta, mikä ei ole ihmeäkään, koska Norrköping ja Tampere ovat ystävyyskaupunkeja.

Nea Vähäniemi

3. päivä

Matkan kolmantena päivänä heräsimme Norrköpingin hostellissa, jossa söimme täyttävän aamupalan. Tämän jälkeen odotti taas tavaroiden pakkaus ja lähdimme bussilla kohti Kalmarin kaupunkia. Bussissa sai istua kolmen tunnin verran, mutta aika meni nopeasti.

Kalmarissa tutustuimme Kalmarin linnaan ja vanhaan kaupunkiin. Oppaanamme toimi Risto Lamminoja. Keskiajalla rakennetussa linnassa näki ja oppi kaikkea mielenkiintoista. Kalmarin linna on paikka, jossa ruotsalaiset kuninkaas elivät. Siellä perustettiin Kalmarin unioni; Tanskan, Norjan ja Ruotsin liittoutuma vuosina 1397–1523. Linna on 800 vuotta vanha, mutta se on muutettu sellaiseksi kuin se nyt on 1500-luvulla. Se on aluksi toiminut linnoituksena, joka suojeli merirosvoilta ja muulta vaaralta.

Nea Vähäniemi

Linnaan kävelimme laskusillan yli. Näimme linnan, johon kuului pyöreitä torneja kupolikattoineen. Astuttuamme sisään tutustuimme muun muassa kauniiseen kappeliin, jossa pidetään nykyään monia häitä. Saimme tietää, että keskiajalla myös vangit olivat osallistuneet kappelin seremonioihin. Näimme myös kuninkaalle ja kuningattarelle tehdyt istuimet, jotka oli tehty 1620-luvulla.

Tutustuimme Linnan vankityrmään, jonne pääsimme kurkkaamaan tyrmän katon reiästä, tyrmän sisäänkäynnistä. Tässä tyrmästä kukaan vanki ei ollut onnistunut

pakenemaan. Osa linnasta oli siis toiminut myös vankilana. Seuraavaksi saavuimme ruokasaliin, jossa kuninkaallinen ateria oli katettu. Oppaamme kertoi, että aatelisia oltiin keskiajalla kutsuttu seuraamaan kuninkaallisen perheen ruokailua sivusta, omien eväiden kanssa. Heille kuninkaallisten ruokailun seuraaminen oli ollut viihdettä.

Linnan lähiympäristössä, vanhassa kaupungissa, tuli taas vastaan 1600-1700-luvuilla rakennettuja pieniä puutaloja ja vanha hautausmaa. Hautausmaalla näimme hautakiviä 1600-1800-luvuilta ja erilaisia monumentteja. Kuulimme vähän siitä, kuinka vainajia oltiin säilytetty. Kun hautausmaahan haudatusta ruumiista oli ollut enää jäljellä luut, ne oli tuohon aikaan kerätty ja viety säilytettäväksi eri paikkaan.

Nea Vähäniemi (molemmat)

Myöhemmin kiertelimme kaupunkia itsenäisesti ja ostoksiakin tuli tehtyä. Tämän jälkeen suuntasimme kohti Karlskronaa, jonne matkatessamme näimme Ruotsin maaseutua. Karlskronassa astuimme laivaan ja matka jatkui yön yli kohti Puolaa.

4. päivä

Matkan neljäntenä päivänä heräsimme Stena-Linen laivan hyteistä valmiina uuteen päivään. Suurin osa meistä aloitti päivänsä syömällä aamupalan laivan ruokapaikassa nimeltä "Taste", jossa riitti kaikenlaista maisteltavaa. Aamupalan jälkeen kiirehdimme takaisin hytteihin tekemään loppupakkaukset ja valmistauduimme nousemaan maihin. Odotus tuntui hirveän pitkältä varsinkin, kun laivan sisällä oli niin lämmin. Odotus kuitenkin palkittiin, ja pääsimme astumaan ensimmäistä kertaa Puolan puolelle. Olimme Puolan Gdyniassa, joka on yksi Puolan satamakaupungeista.

Lähdimme matkaan tutustuen Puolaan ja sen maisemiin linja-auton sisältä. Ensimmäinen vaikutelma oli ristiriitainen, koska Puola osittain muistutti Suomea, mutta oli samaan aikaan täysin Suomen vastakohta. Erilaista nähtävyyttä riitti neliönmuotoisista kerrostaloista omituiseen liikenteeseen ja tieverkostoon. Kulttuuri ja kieli näkyi kaikkialla, mikä oli todella kiehtovaa, ja tästä riitti paljon sulateltavaa matkan aikana.

Pari tuntia tiellä meni nopeasti ja saavuimme ainoaan tämän päivän kohteeseen, joka oli Chalupyn kynnäs. Se on pieni maakaistale, joka kaartuu merelle päin niin, että sen molemmilla puolilla on rantaa. Toinen ranta oli kivikkoista ja toinen ranta oli kaunis hiekkaranta. Menimme jalan katsomaan kynnäksen molempia puolia ja ihailemaan merta. Sää oli hyvä ja meri synnytti pieniä aallokkoja, mikä teki tilanteesta todella rentouttavan. Kynnäksen keskellä oli myös vanha rautatie, joka loppui umpikujaan. No, ylitimme kuitenkin sen, mutta sitä ennen kuulimme opettajaltamme, kuinka hiekka on kertynyt kynnäksellä tiettyihin kohtiin veden kuljettamina, mikä on luonut dyynejä eli hiekkakumpuja.

Johanna Virtanen

Toisella puolella oli hiekkaranta paljon laajempi kuin rautatien toisella puolella, joten moni meistä päätyi ottamaan kuvia merimaisemasta ja keräämään simpukoita. Ihastelun jälkeen keräännymme ottamaan ryhmäkuvan ennen matkan jatkumista tien päällä.

Kalle Männistö

Matkamme jatkui. Krakovaan oli yli 600 kilometriä eli se tarkoittaa elokuvien katselua. Katsoimme mm. elokuvan Harmaa alue, mutta sekä Puolan monimutkaisia ja kapeita teitä. Bussissa harrastettiin myös nukkumista ja maisemamatkailua. Matkan aikana oli kaksi pysähdystä ja mahan täyttämistä pikaruualla. Ja, jos jotain näkyi paljon niin katolilaisia kirkkoja ja hautausmaita sekä KFC-pikaruokaravintoloita. Saavuimme lopulta Krakovaan myöhään illalla ja kirjauduimme hostelliin.

5. päivä

Wieliczkan suolakaivos

Kierros suolakaivoksilla alkoi aikaisin aamulla kello 8:05. Pääsimme liikkumaan kaivoksilla rauhassa, sillä turistiryhmiä oli aamulla vasta vähän. Kierroksen opasti meille suomea puhuva opas Kata. Oppaamme lisäksi kierrokselle tuli kaivoksen työntekijä, sillä kaivokseen eksyy todella helposti.

Johanna Virtanen

Kierroksen alussa kävelimme alas 378 puista porrasta ensimmäiselle tasolle, joka oli jo 64 metriä maanpinnan alapuolella. Kierroksen aikana kävelimme noin pari kilometriä maan alla käytävissä ja erilaisissa suolasta valmistetuissa saleissa. Itse kaivoksen käytävien kokonaispituus on 287 kilometriä, mutta turistit pääsevät kokemaan tästä vain alle 1%:n. Ilma suolakaivoksilla oli terveellistä hengitellä, koska se oli niin suolaista.

Oppaamme kertoikin, että kaivoksen ilma on todella hyvää ja hoitavaa astmaatikoille. Kierroksen aikana pystyi halutessaan maistamaan kaivoksessa kulkevaa puhdasta suolaista vettä tai suolaa esimerkiksi seinää nuolaisemalla.

Johanna Virtanen

Kaivoksen parhaimpina aikoina suolaa pidettiin jopa kultaa arvokkaampana. Kaivos on myös UNESCO:n maailmanperintökohde. Kaivoksessa näimme paljon suolasta veistettyjä erilaisia patsaita kuten, kuninkaita, pyhimyksiä, satuhahmoja esimerkiksi seitsemän kääpiötä, ja järven. Kaivos oli kokonaan suolasta, lukuun ottamatta kaivoksen rakenteita.

Johanna Virtanen

Kierroksen aikana oli muutama pysähdys, joiden aikana pystyi käymään vessassa, ostamaan kahvilasta välipalaa ja tutkimaan kaivoksen museota. Kierroksen lopussa oli kauppa, josta pystyi ostamaan erilaisia suolasta valmistettuja esineitä esimerkiksi koruja ja kauneustuotteita, kuten saippuaa. Kaivoksessa olimme syvimmillään 135 metriä maan alla. Kun oli aika mennä hissillä takaisin ylös, ahtauduimme pieniin kaivosmiesten hisseihin. Hissillä meneminen oli ahdistava kokemus, mutta samalla silti todella ainutlaatuinen. Pienikokoinen hissi kulki neljä metriä sekunnissa joten matka ylös meni hyvin nopeasti. Hissin jälkeen palasimme takaisin linkkaan ja seuraavana vuorossa olikin Auschwitz.

Auschwitz

Auschwitiin mentäessä monella meistä oli sekavat tunteet ja ahdisti nähdä kaikki kauheus, mikä on ymmärrettävää. Jokaisella meistä oli jotain pohjatietoa leirin historiasta. Uskon kuitenkin, ettei kukaan osannut aavistaa etukäteen, miltä kaiken kauheuden näkeminen tuntuisi.

Nea Vähäniemi

Auschwitzissä meillä oli suomenkielinen opastus, joka oli selkeää ja helposti ymmärrettävää. Tunnelma Auschwitzissä oli karmiva ja ahdistava. Hirvittävintä oli tajuta kaiken lopullisuus. Kun leirille kerran meni sieltä ei enää koskaan päässyt pois. Leiriltä lähetettiin kortteja sukulaisille, joissa heidänkin kehoitettiin ostamaan junalippu leirille ja ottamaan mukaan arvoesineet, jotka leirin järjestäjät ottivat itselleen. Kyseessä olisi uuden hyvän elämän aloittaminen, leirin johtajien mielestä. Auschwitz oli toisen maailmansodan aikainen saksalaisten käyttämä keskitys- ja tuhoamisleiri. Nykyisen arvion mukaan leirillä oli kuoli 1,1-1,5 miljoonaa uhria. Kuolleet olivat poliittisia vankeja, vastarintaliikkeiden jäseniä ja sotavankeja. Suurin

osa surmatuista oli juutalaisia. Vangit kuolivat leirillä nälkään, sairauksiin, teloituksiin, pakkotyöhön sekä kaasutuksiin. Leiri koostui pääleiristä, tuhoamisleiristä eli Auschwitz Birkenau II ja pakkotyöleiristä eli Auschwitz III.

Tuhoamisleirissä surmattiin vankeja laajamittaisesti ja järjestelmällisesti, samalla lääkärit ja tiedemiehet suorittivat ihmis- ja lääkekokeitaan. Vangit tuotiin paikalle tavarajunissa, jonka jälkeen heidät luokiteltiin työkykyisiksi ja työkyvyttömiksi. Työkyvyttömien kohtalona oli joutua ilmatiiviisiin kaasukammio bunkkereihin, jossa heidät kaasutettiin Zyklon B:llä kuoliaaksi. Leiri vapautettiin 1945 puna-armeijan sotilaiden toimesta. Osa leirin johtajista ja työntekijöistä tuomittiin sodan jälkeen kuolemaan tai vankeuteen. Uskallan väittää, että vierailusta jäi jokaiselle pysyvä jälki sieluun.

Nea Vähäniemi

6. päivä

Heräsimme aamulla Krakovan Hostel Strumykissä ja aloimme pakkaamaan tavaroita, sillä seuraavan yön tulimme viettämään Varsovassa. Meille annettiin mahdollisuus shoppailla Krakovan keskustan alueella. Tämän kohdan kirjoittajat

kuitenkin molemmat sairastelivat reissun aikana, ja omalta osaltamme Krakovan ostospaikat jäivät siis väliin kun jäimme bussiin lepäämään ja odottamaan muita takaisin autolle. Shoppailuaikaa annettiin 2 tuntia, jonka jälkeen lähtisimme vierailemaan Schindlerin tehtaalla Krakovan keskustassa aamupäivällä.

Krakovan keskustassa sijaitseva Oskar Schindlerin tehdas on liikuttava museo, joka on omistettu holokaustin uhreiksi joutuneiden juutalaisten perheiden kärsimyksille. Opastettu kierros kesti pari tuntia, joskin sen alkua ryhmämme joutui odottamaan tunnin ajan. Odotus kuitenkin palkittiin, sillä ryhmämme opastus oli hyvä ja siitä sai paljon tietoa juurikin toisen maailmansodan aikaisista tapahtumista ja erityisesti juutalaisten kärsimyksistä. Opastus oli englanniksi, joten siitä sai myös kielellisen hyödyn.

Tämän jälkeen 6. päivä sujui suurilta osin bussissa, sillä matka seuraavaan yöpymispaikkaan Varsovassa, Ibis Budget Warszawa Redutaan, oli pitkä noin 300 kilometriä. Saavuimme kohteeseen illalla, jonka jälkeen meillä oli itsenäisesti mahdollisuus vielä tutustua ympäristöön ja käydä esimerkiksi syömässä, jonka jälkeen voitiin vetäytyä nukkumaan, jotta voimme herätä virkeänä seuraavaan päivään.

7. päivä

Seitsemäntenä päivänä vietimme aamupäivän Varsovassa. Kun heräsimme aamulla kävimme aamupalalla, jonka jälkeen jälleen pakkasimme ja siirryimme linja-autoon. Vuorossa olisi kaupunkiopastus Varsovan keskustassa klo 10:00 alkaen. Kaupunkiopastus oli heikko, eikä siitä saanut paljoa irti. Tämä johtui siitä, että esittelijämme puhui erittäin epäselvää englantia, jonka vuoksi sitä oli vaikea ymmärtää eikä huonolaatuinen mikki ainakaan parantanut asiaa. Tuntui, että saimme itsenäisesti eniten paikasta irti.

Opastuksen vihdoinkin päätyttyä saimme itse tutustua alueeseen ja käydä syömässä. Myös laajempi shoppailuhetki oli tarkoitettu tälle päivälle, mutta epäonneksemme oli sunnuntai, jolloin kaupat Puolassa olivat poikkeuksellisesti kiinni. Tämän jälkeen palasimme bussille ja edessä oli jälleen pitkä, yli 200 kilometrin ajomatka seuraavaan yöpymiskohteeseen, Hajnowkaan Guest House Zajazd Bartnikiin, joka sijaitsi 22 kilometrin päässä seuraavan päivän retkikohteestamme, Bialowietzan kansallispuistosta.

Matka otti aikansa, ja olimme vasta illalla Hajnowkassa. Kohteessa meille oli tarjolla melkein heti kolmen ruokalajin illallinen, mikä sisälsi alkukeiton, pääruuan ja jälkiruuan. Tämän jälkeen meillä oli vapaa-aikaa, ja osa porukasta kävikin hieman käveleskelemässä myöhään illalla yöpymispaikan ympäristössä ja läheisellä huoltoasemalla ostamassa jotain pientä. Seuraavana päivänä piti herätä ajoissa matkalle Bialowietzaan, johon ensimmäinen kuusi tuntia kiertävä porukka siis suuntaisi jo puoli kahdeksalta ja toinen porukka, joka kiertää "vain" neljä tuntia lähtisi matkaan puoli yhdeksältä.

8. päivä

Aurinko paistoi heti herättyämme ja aamulla lämpötila oli klo 7.30 aikaan +9 astetta. Ne, jotka olivat päättäneet lähteä kuuden tunnin Bialowieza kierrokselle, nauttivat aamupala kello 6.30 ja lähtö metsään kello 7.30. Lyhyemmän kierroksen lähtijöille aamupala oli kello 7.30 ja lähtö 8.30. Ennen Bialowiezaan lähtöä poikkesimme porukalla läheisessä kaupassa. Kello 10 aikaan lämpötila oli jo +19 astetta.

Kalle Männistö

Bialowiezassa oli järven rannalla paljon sammakoita ja näimme muun muassa parittelevia sammakoita sekä käärmeen, joka luikerteli hiekalla. Metsässä pidettiin pieni evästäuko ja sen jälkeen jatkettiin matkaa syvemmälle luontoon. Metsässä oli paljon vanhoja sekä sisältä lahoja puita ja myös monenlaisia ja värisiä kukkia. Siellä oli kaatuneita puita ja pudonneita lehtiä oli kaikkialla. Metsässä oli myös sammakoita, joiden kaulan alusta oli sinertävä.

Kalle Männistö

Bialowiezalla on todella pitkä historia ja muun muassa luonnon tulipalot ja hurrikaanit ovat tuhonneet metsää. Bialowiezasta lähtiessä suuntasimme kohti kauppakeskusta nimeltä Aucha ja siellä vietimme aikaa 3 tuntia. Matkalla näimme myös odotettuja biisoneita.

Kalle Männistö

Päivän mittaan helleraja meni rikki ja parhaimmillaan lämpöä oli +27 astetta. Auchan kauppakeskuksesta suuntasimme kohti majapaikkaa, jonne oli kahden tunnin ajomatka, sillä majapaikka sijaitti Suwalkissa. Matkalla Suwalkiin taivaalla välähteli ja samaloi ja lämpöä oli edelleen +20 astetta. Hotelli Szyszko oli melko uusi ja siellä oli myös mahdollisuus käydä saunassa.

9. päivä

Hotelli Szyszkon aamupalalle lähdeiliin kello kahdeksan aikaan ja aamupala oli todella monipuolinen ja maittava. Noin kello yhdeksän lähdimme hotellilta kohti Riikaa. Hotellilta saimme lahjaksi eväspussit ja vesipullot eli palvelu oli todella hyvää.

Tällöin ulkona oli +12 astetta. Matkalla Latviaan poikkesimme Liettuassa kauppakeskuksessa nimeltä Mega, ja meillä oli tunti aikaa tehdä ostoksia.

Hotelli Brigitaan saavuimme klo 17 aikaan, jolloin Kalle teki huonejaot ja veimme tavaramme huoneisiimme. Hetken majoituttuamme lähdimme Riikan keskustaan ja siellä meillä oli aikaa shoppailla tai tutkia kaupunkia klo 20.15 asti, jonka jälkeen palasimme hotellille ja valmistauduimme yöpuulle.

Anssi Manninen (Bussikuski)

10. päivä

Reissun viimeinen päivä valkeni Riikassa hieman viileänä. Söimme aamupalaa hotellilla ja aamupalapöydässä vaihdettiin mielipiteitä siitä, että vielä tämän päivän aikana ollaan jo kotona. Kaikki tavallaan halusivat jo kotiin ja tavallaan eivät. Retkelle jäivät hienot maisemat, kesä ja hauskanpito, kun taas kotona odotti harmaa arki, uuvuttava koulu ja kylmä Suomi. Toisaalta kotiin on aina mukava palata ja ajatus oman sängyn lämmöstä kiihdytti askeleita, kun raahasimme matkalaukut viimeistä kertaa linja-auton tavaratilaan.

Ylitimme Latvian ja Viron rajan. Seuraavaksi pysähdyimme Pärnussa, joka on noin kahden tunnin ajomatkan päässä Riikasta. Seikkailimme ostoskeskuksessa puolisoista tuntia ja ostimme eväitä loppumatkalle. Naureskelimme vironkielelle ja erityisesti meitä hämmensi se, että pitäisikö virolaisille puhua englantia vai ymmärtävätkö he suomea. Pärnussa sain vihdoinkin myös postikortit lähetettyä, joka oli vähän sääliä, koska kortit oli ostettu ja kirjoitettu jo aikoja sitten.

Aloitimme matkan Tallinnaan ja se kului aika hiljaisissa merkeissä, sillä kaikki lähinnä vain nukkuivat koko matkan. Ajoimme Tallinnan keskustan kautta terminaalin pihaan ja odottelua oli noin puoli tuntia. Siinä oli aikaa tehdä mitä tykkäsi, ennen kuin piti olla takaisin bussilla hakemassa laivalippuja.

Matka Tallinnasta Helsinkiin sujui lähinnä pitkin laivaa hengaillessa. Ulkona kannella oli vaihteeksi kylmä, joten porukka viihtyi enimmäkseen sisätiloissa istuskelemassa. Taxfree oli kovassa käytössä, kun piti ostaa vielä viimeiset tuliaiset ja eväät kotiin vietäväksi.

Laiva saapui Helsingin satamaan noin kello 19 aikaan ja kotimaan näkeminen pitkästä ajasta oli samaan aikaan mukavaa että kamalaa. Joka paikassa oli nimittäin vielä lunta ja meri oli osittain vielä jäässä. Päästyämme laivasta takaisin bussiin ajettiin aika reippaasti pois Helsingistä ja viimeinen vaihe kotimatkasta alkoi.

Varttia vaille 11 näkyi vihdoinkin tutut Honka-Centerin valot ja tuntui hirveän oudolta päästä takaisin kotiin pitkän reissun jälkeen. Kotona oli kiva olla, mutta vähän jäi harmittamaan Puolaan jäänyt kesä, joka saapuisi Suomeen vasta pitkän ajan päästä rankkasateiden ja myrskyjen jälkeen.

Kalle Männistö

Kiitämme retkeämme avustaneita tahoja:

Lions club Honkajoki

Lions club Isojoki

Lions club Karvia

Rotary club Karvia

Satapirkan Osuuspankki

Honkajoen Osuuspankki

Lihajaloste Korpela Oy

Isojoen Osuuspankki

Rautakortes

Isojoen Saha

Kyllikki Talvitien ja Kaarina Lepikön säätiö

Honkajoen yhteiskoulu ja lukio

Lauhanvuori Region Geopark-alueeksi -hanke

RURAL 2020

Euroopan maaseudun
kehittämisen maatalousrahasto:
Eurooppa investoi maaseutualueisiin

Päätoimittajat:

Milja Korpi

Akseli Laine

Sofia Länsivuori

Kirjoittajat:

Jere Anttila

Lassi Hakola

Heli Kuusela

Saga Lampinen

Säde Lampinen

Matilda Saari

Jenna Myllymäki

Minna Myllymäki

Sanna Myllymäki

Julia Rassi

Anniina Vähäsantanen

Kuvat:

Anssi Manninen

Kalle Männistö

Johanna Virtanen

Nea Vähäniemi